

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2010/45/EL,

13. juuli 2010,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ on sätestatud käibemaksu tingimused ja eeskirjad seoses arvete esitamisega, et tagada siseturu nõuetekohane toimimine. Vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 237 on komisjon esitanud aruande, milles tehnoloogilist arengut silmas pidades määratletakse teatavad raskused seoses elektrooniliste arvete esitamisega ning lisaks teatavad muud valdkonnad, kus tuleks lihtsustada käibemaksualaseid eeskirju, et parandada siseturu toimimist.

(2) Kuna arvestuse pidamine peab olema piisav selleks, et liikmesriigid saaksid kontrollida kaupade ajutist vedu ühest liikmesriigist teise, tuleks täpsustada, et arvestuse pidamine peab hõlmama liikmesriikide vahel veetavate kaupade hindamise andmeid. Kaupade üleviimist hindamise eesmärgil teise liikmesriiki ei tuleks käibemaksuga maksustamise kohaldamisel käsitleda kaubatarnena.

(3) Ühendusesisestelt kaubatarnetelt ja ühendusesiselt omandatavatelt kaupadelt käibemaksu sissenõutavust käsitlevaid eeskirju tuleks täpsustada, et tagada koondaruannetes esitatava teabe ühtsus ja kõnealuste aruannete alusel toimuva teabevahetuse õigeaegsus. Lisaks on asjakohane, et ühest liikmesriigist teise ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul tehtavate pidevate kaubatarnete puhul tuleks need lugeda lõpetatuks iga kalendrikuu lõpus.

(4) Selleks et aidata väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid, kellel on raskusi käibemaksu tasumisega pädevale asutusele enne teenuse saajatelt või soetajatelt makse saamist, peaks liikmesriikidel olema võimalus lubada arvestada käibemaksu kassapõhise raamatupidamisarvestuse alusel, mille kohaselt tarnija võib tasuda käibemaksu pädevale asutusele siis, kui ta saab tarne eest makse, ja millega ta saab mahaarvamisoiguse pärast seda, kui ta tasub tarne eest. Sellega peaks liikmesriikidele võimaldama kohaldada vabatahtlikku kassapõhist raamatupidamisarvestust, millel ei ole negatiivset mõju käibemaksulaekumistega seotud rahavoogudele.

(5) Selleks et tagada ettevõtjatele õiguskindlus seoses arvetega seotud kohustustega, tuleks selgelt märkida, millise liikmesriigi arvete esitamist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse.

(6) Selleks et parandada siseturu toimimist, on vaja kehtestada ühtlustatud tähtaeg arve väljastamiseks teatavate piiriüleste tarnete puhul.

(7) Arvel esitatavat teavet käsitlevaid teatud nõudeid tuleks muuta, et paremini kontrollida makse, kohelda piiriülesteid ja riigisiseseid tarneid ühetaolisemalt ning edendada elektrooniliste arvete kasutamist.

⁽¹⁾ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

- (8) Kuna elektrooniliste arvete kasutamine aitab ettevõtjatel vähendada kulusid ja parandada konkurentsivõimet, tuleks elektrooniliste arvete esitamise suhtes praegu kehtivaid käibemaksustamise nõudeid muuta, et kõrvaldada nimetatud arvete kasutamise kaasnõud koormus ja takistused. Paber- ja elektroonilisi arveid tuleks kohelda võrdset ning paberarvetega seotud halduskoormus ei tohiks kasvada.
- (9) Võrdset kohtlemist tuleks kohaldada ka maksuhaldurite pädevuse suhtes. Nende kontrollipädevust ning maksukohustuslaste õigusi ja kohustusi tuleks kohaldada võrdset, olenemata sellest, kas maksukohustuslane otsustab esitada paberarveid või elektroonilisi arveid.
- (10) Arved peavad kajastama tegelikke tarneid ning seetõttu tuleks tagada nende õigsus, terviklus ja loetavus. Usaldusväärse auditijälje kindlakstegeviseks arvete ja tarnete vahel võib kasutada äritegevuse kontrolli, tagades seega iga arve (kas paberil või elektroonilisel kujul) vastavuse neile nõuetele.
- (11) Elektrooniliste arvete õigsuse ja tervikluse saab tagada ka teatavate olemasolevate tehnoloogiate, näiteks elektroonilise teabevahetuse ja täiustatud digitaalallkirjade kasutamise abil. Kuid kuna olemas on ka muid tehnoloogiaid, ei peaks maksukohustuslastelt nõudma ühegi konkreetse elektrooniliste arvete esitamise tehnoloogia kasutamist.
- (12) Tuleks täpsustada, et kui maksukohustuslane säilitab enda väljastatud või saadud *on-line*-arveid peaks lisaks maksukohustuslase asukohaliikmesriigile olema nendele arvetele järelevalveks vajalik juurdepääsuõigus ka sellel liikmesriigil, kus maks tasumisele kuulub.
- (13) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt käibemaksu käsitlevate eeskirjade lihtsustamist, ajakohastamist ja ühtlustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit vastu võtta meetmed kooskõlas aluslepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (14) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende enda jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmis-meetmete vahel, ning need tabelid avalikustama.

- (15) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt:

- 1) artikli 17 lõike 2 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) maksukohustuslasele sellise teenuse osutamine, mis hõlmab asjaomaste kaupade hindamist või tööd kõnealuste kaupadega ja mis füüsiliselt toimub kaupade lähetamise või veo sihtliikmesriigi territooriumil, tingimusel et pärast hindamist või töötlemist saadetakse kaubad tagasi sellele maksukohustuslasele liikmesriiki, kust need algselt lähetati või veeti;”;

- 2) artikli 64 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul tehtavat selliste kaupade pidevat tarnet, mida vastavalt artiklis 138 sätestatud tingimustele lähetatakse või veetakse liikmesriiki, mis ei ole kõnealuste kaupade lähetamise või veo alguskoht, ja mida tarnitakse käibemaksuvabalt või mida maksukohustuslane viib käibemaksuvabalt teise liikmesriiki oma ettevõtluse eesmärgil, loetakse lõpetatuks iga kalendrikuu järel kuni kaubatarnete lõppemiseni.

Pidev teenuste osutamine, mille puhul teenuse saaja maksab käibemaksu vastavalt artiklile 196, pikema ajavahemiku jooksul kui üks aasta, loetakse lõpetatuks ühe kalendriaasta järel kuni teenuse osutamise lõpuni, kui nimetatud ajavahemiku jooksul ei toimu tasaarveldusi või makseid.

Liikmesriigid võivad teatavatel esimeses ja teises lõigus sätestamata juhtudel ette näha, et pidevad kaubatarned ja pidev teenuste osutamine, mis toimuvad teatava ajavahemiku jooksul, loetakse lõpetatuks vähemalt ühe aasta möödumisel.”;

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- 3) artikli 66 esimese lõigu punkt c ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„c) kui arvet ei väljastata või väljastatakse hiljem, kindlaks-määratud aja jooksul, kuid mitte hiljem kui liikmesriikide poolt arvete esitamiseks artikli 222 teise lõigu kohaselt kehtestatud tähtaja möödumisel või kui liikmesriik ei ole sellist tähtaega kehtestanud, siis kindlaks-määratud aja jooksul alates maksustatava teokoosseisu tekkimise kuupäevast.

Esimeses lõigus sätestatud erandit ei kohaldata siiski selliste teenuste osutamise suhtes, mille eest vastavalt artiklile 196 peab käibemaksu tasuma teenuse saaja, ning artiklis 67 nimetatud kaubatarnete või kaupade üleviimise suhtes.”;

- 4) artikkel 67 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 67

Selliste kaupade puhul, mida käibemaksuvabalt lähetatakse või veetakse artiklis 138 sätestatud tingimustel teise liikmesriiki kui selle lähetamise või veo alguse liikmesriiki, või kui maksukohustuslane viib kaubad käibemaksuvabalt teise liikmesriiki oma ettevõtluse eesmärgil, muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel, või artikli 222 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumisel, kui selleks ajaks ei ole arvet väljastatud.

Artikli 64 lõiget 1, artikli 64 lõike 2 kolmandat lõiku ja artiklit 65 ei kohaldata esimeses lõigus osutatud tarnete ja kaupade üleviimise puhul.”;

- 5) artikkel 69 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 69

Kaupade ühendusesisese soetamise korral muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel, või artikli 222 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumisel, kui selleks ajaks ei ole arvet väljastatud.”;

- 6) artikli 91 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid peavad selle kasutamise nõustuma, selle asemel et kasutada Euroopa Keskpanga poolt käibemaksu sissenõutavaks muutumise ajal avaldatud uusimat vahetuskursi. Ümberarvestus muude vääringute vahel kui euro toimub iga vääringu euro vahetuskursi kasutades. Liikmesriigid võivad nõuda, et maksukohustuslane teavitaks neid selle valikuvõimaluse kasutamisest.

Mõne esimeses lõigus osutatud tehingu puhul või teatavat liiki maksukohustuslaste puhul võivad liikmesriigid kasutada vahetuskursi, mis määratakse kindlaks tolliväärtuse arvutamist reguleerivate ühenduse kehtivate õigusnormide kohaselt.”;

- 7) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 167a

Liikmesriigid võivad vabatahtliku korra alusel ette näha, et sellise maksukohustuslase mahaarvamise õigus, kellelt käibemaks nõutakse sisse vaid vastavalt artikli 66 punktile b, lükatakse edasi kuni hetkeni, mil talle tarnitud kaupadelt või osutatud teenustelt on käibemaks tema tarnijale tasutud.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimeses lõigus nimetatud vabatahtlikku korda, kehtestavad nende territooriumil seda korda kasutavatele maksukohustuslastele künnise, mille aluseks on artikli 288 kohaselt arvutatud maksukohustuslase aastakäive. See künnis ei tohi olla suurem kui 500 000 eurot või võrdväärne summa liikmesriigi vääringus. Liikmesriigid võivad suurendada nimetatud künnist 2 000 000 euronit või võrdväärse summani liikmesriigi vääringus pärast konsulteerimist käibemaksukomiteega. Käibemaksukomiteega konsulteerimine ei ole siiski nõutav liikmesriikide puhul, kes kohaldasid 31. detsembril 2012 künnist, mis oli suurem kui 500 000 eurot või võrdväärne summa omavääringus.

Liikmesriigid teavitavad käibemaksukomiteed vastavalt esimesele lõigule vastuvõetud siseriiklikest õiguslikest meetmetest.”;

- 8) artiklit 178 muudetakse järgmiselt:

- a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) artikli 168 punktis a osutatud mahaarvamise korral seoses kaubatarnetega või teenuste osutamisega peab tal olema XI jaotise 3. peatüki 3.–6. jao kohaselt koostatud arve.”;

- b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artikli 168 punktis c osutatud mahaarvamise korral seoses kaupade ühendusesisese soetamisega peab ta esitama artiklis 250 ettenähtud käibedeklaratsioonis kogu teabe, mis on vajalik tema tehtud ühendusesiselt kaupade soetamiselt tasumisele kuuluva käibemaksu summa arvutamiseks, ning tal peab olema XI jaotise 3. peatüki 3.–5. jao kohaselt koostatud arve.”;

- 9) artikkel 181 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 181

Liikmesriigid võivad anda maksukohustuslasele, kellel ei ole XI jaotise 3. peatüki 3.–5. jao kohaselt koostatud arvet, loa artikli 168 punktis c osutatud mahaarvamise tegemiseks ühendusesiselt kaupade soetamise puhul.”;

10) artikli 197 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) sellise maksukohustuslase väljastatud arve, kelle asukoht ei ole sihtliikmesriigis, on koostatud 3. peatüki 3.–5. jao kohaselt.”;

11) artikkel 217 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 217

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab mõiste „elektroniline arve” arvet, mis sisaldab käesoleva direktiiviga nõutud teavet ning mis väljastatakse ja saadakse elektroonilisel kujul.”;

12) XI jaotise 3. peatüki 3. jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 219a

Ilma et see piiraks artiklite 244–248 kohaldamist, kohaldatakse järgmist.

1) Arve väljastamise suhtes kohaldatakse V jaotise sätete kohaselt selle liikmesriigi eeskirju, kus on kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht.

2) Erandina punktist 1 kohaldatakse arvete väljastamise suhtes selle liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja asukoht või püsiv tegevuskoht, kust kaubad tarnitakse või teenused osutatakse või kus kõnealuse asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel on kauba tarnija või teenuse osutaja alaline või peamine elukoht, kui

a) kaubarne teostaja või teenuste osutaja asukoht ei ole selles liikmesriigis, kus V jaotise sätete kohaselt on kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht, või kui tema tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kaubarne ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, ning kui isik, kes on kohustatud tasuma käibemaksu, on isik, kellele kaup tarnitakse või teenuseid osutatakse.

Kui teenuse saaja või kaupade soetaja väljastab arve (endale arve koostamine), kohaldatakse punktis 1 sätestatud eeskirju;

b) kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht V jaotise sätete kohaselt ei ole ühenduses.”;

13) artikkel 220 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 220

1. Iga maksukohustuslane tagab, et arve oleks väljastatud tema enda, kauba soetaja või teenuse saaja poolt või tema

nimel ja arvel tegutseva kolmanda isiku poolt järgmistel juhtudel:

1) kaubarne või teenused teisele maksukohustuslasele või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslasele;

2) artiklis 33 nimetatud kaubarne;

3) kaubarne, mis teostatakse vastavalt artiklis 138 nimetatud tingimustele;

4) enne ühe punktides 1 ja 2 osutatud kaubarne teostamist talle tehtud ettemaksed;

5) talle teise maksukohustuslasele või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslase poolt enne teenuste osutamise lõpetamist tehtud ettemaksed.

2. Erandina lõikest 1 ja ilma et see piiraks artikli 221 lõike 2 kohaldamist, ei nõuta arve väljastamist artikli 135 lõike 1 punktide a–g alusel käibemaksust vabastatud teenuste osutamise puhul.”;

14) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 220a

1. Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada lihtsustatud arve järgmistel juhtudel:

a) kui arve summa ei ole suurem kui 100 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi vääringus;

b) väljastatud arve on dokument või sõnum, mida käsitatakse arvena artikli 219 kohaselt.

2. Liikmesriigid ei luba maksukohustuslasel väljastada lihtsustatud arvet, kui arved tuleb väljastada artikli 220 lõike 1 punktide 2 ja 3 kohaselt või kui maksustatavat kaubarne või teenuste osutamist teostab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus maks tasumisele kuulub, või kelle tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kõnealuses kaubarne ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, ja käibemaksu tasuma kohustatud isik on isik, kellele kaubad tarnitakse või teenuseid osutatakse.”;

15) artiklid 221, 222, 223, 224 ja 225 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 221

1. Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele kohustuse esitada arve, mis oleks kooskõlas artikli 226 või 226b kohaselt nõutavate andmetega, muude kaubarne või teenuste osutamiste puhul, millele ei ole osutatud artikli 220 lõikes 1.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele, kelle asukoht on nende territooriumil või kellel on nende territooriumil püsiv tegevuskoht, mille kaudu teenuseid osutatakse, kohustuse väljastada arve, mis oleks kooskõlas artiklis 226 või 226b nõutavate andmetega, artikli 135 lõike 1 punktide a–g kohaselt maksust vabastatud teenuste osutamise puhul kõnealuste maksukohustuslaste poolt nende territooriumil või väljaspool ühendust.

3. Liikmesriigid võivad vabastada maksukohustuslased artikli 220 lõikes 1 või artiklis 220a nimetatud kohustusest esitada arve kaubatarnete või teenuste osutamise kohta, mille viimased on teostanud nende territooriumil ja mis on artiklite 110 ja 111, artikli 125 lõike 1, artikli 127, artikli 128 lõike 1, artikli 132, artikli 135 lõike 1 punktide h–l, artiklite 136, 371, 375, 376 ja 377, artikli 378 lõike 2, artikli 379 lõike 2 ja artiklite 380–390b alusel maksust vabastatud, olenemata sellest, kas eelnevas etapis makstud käibemaks tagastatakse.

Artikkel 222

Kui tarnitakse kaupu artiklis 138 sätestatud tingimustel või osutatakse teenuseid, mille eest vastavalt artiklile 196 peab käibemaksu tasuma teenuse saaja, väljastatakse arve hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu viieteistkümnendaks kuupäevaks.

Muude kaubatarnete ja muu teenuste osutamisega seotud arvete väljastamisele võivad liikmesriigid kehtestada maksukohustuslastele ajapiirangud.

Artikkel 223

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada koondarveid, mis hõlmavad mitme eri kaubarne või teenuste osutamise andmeid, tingimusel et koondarves kajastatud kaubarnetelt või teenuste osutamiselt tasumisele kuuluv käibemaks muutub sissenõutavaks sama kalendrikuu jooksul.

Ilma et see piiraks artikli 222 kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada koondarvetel kajastada tarneid, millelt tasumisele kuuluv käibemaks on muutunud sissenõutavaks ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul.

Artikkel 224

Maksukohustuslase poolt tarnitud kaupade soetaja või osutatud teenuste saaja võib ise arve koostada, tingimusel et mõlemad osapooled on selles eelnevalt kokku leppinud ja on olemas kord, mille alusel kaupu tarniv või teenuseid osutav maksukohustuslane iga arve vastu võtab. Liikmesriigid võivad nõuda, et sellised arved tuleb koostada maksukohustuslase nimel ja eest.

Artikkel 225

Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele eritingimusi juhtudeks, kui kolmas isik või soetaja või teenuse saaja, kes väljastab arveid, asub riigis, kellega puudub igasugune juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma ulatuselt sarnaneks direktiivi 2010/24/EL (*) ja määruse (EÜ) nr 1798/2003 (**) poolt sätestatuga.

(*) Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

(**) Nõukogu 7. oktoobri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1798/2003 halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 264, 15.10.2003, lk 1).";

16) artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine punkt:

„7a) märke „kassapõhine raamatupidamisarvestus”, kui käibemaks muutub sissenõutavaks tasu kättesaamise ajal vastavalt artikli 66 punktile b ning mahaarvamise õigus tekib ajal, kui mahaarvatav maks muutub sissenõutavaks;”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„10a) märke „endale arve koostamine”, kui kaupade tarnija või teenuse osutaja asemel väljastab arve kaupade soetaja või teenuse saaja;”;

c) punkt 11 asendatakse järgmisega:

„11) maksuvabastuse korral viide käesoleva direktiivi asjakohastele sätetele, vastavatele siseriiklikele sätetele või mis tahes muu märke, et kaupade tarnimine või teenuste osutamine on maksuvaba;”;

d) lisatakse järgmine punkt:

„11a) märke „pöördmaksustamine”, kui kaupade soetaja või teenuse saaja on kohustatud käibemaksu tasuma;”;

e) punktid 13 ja 14 asendatakse järgmisega:

„13) reisibüroode erikorra kohaldamisel märke „kasu-minormi maksustamise kord – reisibürood”;

14) kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektiooni- ja antiikesemete suhtes kohaldatava erikorra kohaldamisel vastavalt märke „kasu-minormi maksustamise kord – kasutatud kaubad”, „kasu-minormi maksustamise kord – kunstiteosed” või „kasu-minormi maksustamise kord – kollektiooni- ja antiik-esemed.”;

17) lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 226a

Kui kaupu tarniv või teenuseid osutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus maks tasumisele kuulub, või kelle tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kõnealuses kaubatarnes ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, väljastab arve sellisele kaupade soetajale või sellisele teenuse saajale, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, võib maksukohustuslane välja jätta artikli 226 punktides 8, 9 ja 10 osutatud andmed ja selle asemel märkida kõnealuste kaupade või teenuste maksustatava väärtuse, osutades tarnitud kaupade kogusele ja liigile või osutatud teenuste ulatusele ja liigile.

Artikkel 226b

Artikli 220a ning artikli 221 lõigete 1 ja 2 kohaselt väljastatud lihtsustatud arvete puhul nõuavad liikmesriigid vähemalt järgmisi andmeid:

- a) arve väljastamise kuupäev;
- b) kaupu tarniva või teenuseid osutava maksukohustuslase registreerimisnumber;
- c) tarnitud kaupade või osutatud teenuste liik;
- d) tasumisele kuuluva käibemaksu summa või teave, mis võimaldab seda arvutada;
- e) kui väljastatud arve on dokument või sõnum, mida käsitatakse arvena artikli 219 kohaselt, täpne ja ühemõtteline viide nimetatud algselle arvele ning konkreetsed andmed, mida muudetakse.

Liikmesriigid ei tohi nõuda arvetel muid andmeid peale selliste andmete, mis on osutatud artiklites 226, 227 ja 230.”;

18) artikkel 228 jäetakse välja;

19) artikkel 230 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 230

Arvel esitatud summad võivad olla mis tahes valuutas, tingimusel et tasumisele kuuluva või korrigeeritud käibemaksu summa on väljendatud selle liikmesriigi valuutas, rakendades artiklis 91 sätestatud vahetuskursi määramise viisi.”;

20) artikkel 231 jäetakse välja;

21) XI jaotise 3. peatüki 5. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Paberarved ja elektroonilised arved”;

22) artiklid 232 ja 233 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 232

Elektroonilist arvet kasutatakse arve vastuvõtja nõusolekul.

Artikkel 233

1. Nii paber- kui elektroonilise arve päritolu õigsus, sisu terviklus ja arve loetavus tuleb tagada alates arve väljastamisest kuni arve säilitusaja lõpuni.

Iga maksukohustuslane määrab kindlaks arve päritolu õigsuse, sisu tervikluse ja loetavuse tagamise viisi. Selleks võib kasutada mis tahes äritegevuse kontrolli, mis loob usaldusväärse auditijälje arve ja kaubarne või teenuse osutamise vahel.

„Päritolu õigsus” – tarne teostaja, teenuse osutaja või arve esitaja isiku samasuse tagamine.

„Sisu terviklus” tähendab, et käesoleva direktiivi kohaselt nõutavat sisu ei ole muudetud.

2. Lisaks lõikes 1 kirjeldatud äritegevuse kontrolli liikidele on elektroonilise arve päritolu õigsuse ja sisu tervikluse tagamise tehnoloogiad näiteks järgmised:

a) täiustatud elektrooniline allkiri Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiivi 1999/93/EÜ (elektroonilisi allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta) (*) artikli 2 punkti 2 tähenduses, mis põhineb heakskiidetud sertifikaadil ja on loodud turvalise allkirja andmise vahendiga direktiivi 1999/93/EÜ artikli 2 punktide 6 ja 10 tähenduses;

b) elektrooniline teabevahetus, mis on määratletud komisjoni 19. oktoobri 1994. aasta soovitusena 94/820/EÜ (elektroonilise teabevahetuse õiguslike aspektide kohta) (**) 1. lisa artiklis 2, kui teabevahetusega seonduv leping näeb ette päritolu õigsust ja andmete terviklust tagavate menetluste kasutamise.

(*) EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12.

(**) EÜT L 338, 28.12.1994, lk 98.”;

23) artikkel 234 jäetakse välja;

24) artiklid 235, 236 ja 237 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 235

Liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi nende territooriumil tarnitud kaupade või osutatud teenuste eest esitatud elektrooniliste arvete suhtes, mis on väljastatud riigist, millega puudub juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma kohaldamisalalt sarnaneks direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 1798/2003 sätestatuga.

Artikkel 236

Elektrooniliste arvete kogumi korral, mille puhul samale vastuvõtjale saadetakse või tehakse kättesaadavaks mitu arvet, võib kõikide arvete ühised andmed märkida vaid ühe korra, kui iga arve puhul on kogu teave juurdepääsetav.

Artikkel 237

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule sõltumatu majandusuuringul põhineva üldise hindamisaruande arvete esitamist käsitlevate uute eeskirjade kohta, mida kohaldatakse 1. jaanuarist 2013, ning eelkõige selle kohta, mil määral on need tegelikult aidanud vähendada ettevõtjate halduskoormust, ning vajaduse korral asjakohase ettepaneku kõnealuste eeskirjade muutmiseks.”;

25) artiklit 238 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist võivad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel ette näha, et kaubatarneid ja osutatud teenuseid kajastavatele arvetele tuleb märkida ainult artikliga 226b nõutud teave järgmistel juhtudel:

a) kui arve summa on suurem kui 100 eurot, kuid mitte suurem kui 400 eurot, või sellega võrdväärne summa liikmesriigi vääringus;

b) kui asjakohase tegevusvaldkonna äri- ja haldustavade või arvete väljastamise tehniliste tingimuste tõttu on eriti raske täita kõiki artiklis 226 või 230 osutatud nõudeid.”;

b) lõige 2 jäetakse välja;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõikega 1 ette nähtud lihtsustatud korda ei kohaldata juhul, kui nõutav on arvete väljastamine artikli 220 lõike 1 punktide 2 ja 3 kohaselt või kui maksustatavat kaubatarnet või teenuste osutamist teostab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, või kelle asukoht kõnealuse liikmes-

riigi territooriumil ei osale kõnealuses kaubatarnes ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, ja käibemaksu tasuma kohustatud isik on isik, kellele kaubad tarnitakse või teenust osutatakse.”;

26) artikkel 243 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 243

1. Maksukohustuslane peab arvestust kaupade kohta, mille ta on lähetanud või vedanud või mis on tema nimel lähetatud või veetud sihtkohta ühenduse territooriumil, kuid väljaspool lähteliikmesriiki, artikli 17 lõike 2 punktides f, g ja h sätestatud tehingute tarbeks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega või nende ajutises kasutamises.

2. Maksukohustuslane peab piisavalt üksikasjalikku arvestust, mis võimaldaks tuvastada mõnest teisest liikmesriigist seal käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslase või tema nimel tegutseva isiku poolt talle saadetud kaubad, mida kasutatakse teenuste osutamiseks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega.”;

27) artikkel 246 jäetakse välja;

28) artikli 247 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Artiklis 233 sätestatud nõuete täitmise tagamiseks võib lõikes 1 nimetatud liikmesriik nõuda, et arveid säilitataks algupärasel kujul – paberil või elektrooniliselt –, nagu need saadeti või kättesaadavaks tehti. Samuti võib liikmesriik nõuda, et arvete elektroonilisel säilitamisel säilitataks elektrooniliselt ka andmed, mis tagavad arvete päritolu õigsuse ja sisu tervikluse, nagu on sätestatud artiklis 233.

3. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi, millega keelatakse või piiratakse arvete säilitamist riigis, millega ei ole sõlmitud õiguslikku kokkulepet vastastikuse abi kohta, mille ulatus on sarnane direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 1798/2003 sätestatuga või artiklis 249 osutatud õigusega arvetele elektrooniliste vahenditega juurde pääseda, neid alla laadida ja kasutada.”;

29) XI jaotise 4. peatüki 3. jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 248a

Liikmesriigid võivad teatavate maksukohustuslaste puhul või teatavatel juhtudel kontrollimise eesmärgil nõuda, et arved, mis esitatakse nende territooriumil tarnitavate kaupade või osutatavate teenuste eest, ning arved, mis esitatakse maksukohustuslastele, kelle asukoht on nende territooriumil, tõlgitakse nende ametlikku keelde. Liikmesriigid ei või siiski kehtestada arvete tõlkimise üldist nõuet.”;

30) artikkel 249 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 249

Kui maksukohustuslane säilitab enda väljastatud või saadud arveid elektroonilisel teel nii, et on tagatud *on-line*-juurdepääs asjaomastele andmetele, on tema asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel ja teise liikmesriigi pädevatel asutustel, kui käibemaks kuulub tasumisele kõnealuses teises liikmesriigis, õigus kontrollimise eesmärgil neile arvetele juurde pääseda, neid alla laadida ja kasutada.”;

31) artikli 272 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid ei või vabastada esimese lõigu punktis b osutatud maksukohustuslasi 3. peatüki 3.–6. jaos ja 4. peatüki 3. jaos sätestatud arve esitamise kohustustest.”.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2012. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2013.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. juuli 2010

*Nõukogu nimel
eesistuja*

D. REYNDERS